

MA EI ÜTLE LAHTI, EI LOOBU OMA TAEVASEST PÄRITOLUST

Meie liigi iseäralikus suhestumise, suhtlemise vormis teiste ja iseendaga...-viitega "sõjale"- visandatakse inimlikke positsioone kui prestiizi, referentsi, sirgjoonelisuse, selguse, vajaduse, tasakaalu positsioone...

Ilmselt ei ole... -selle sõja tõttu- üksmeelset kokkulepet... nende referentside sisu kohta, kuid globaalses mõttes võime dedutseerida, et inimkonna liik valib ennast maksimaalseks autoriteediks võimekuses, ressurssides, nende kasutamises, elluviimise näidetes...

Selle sõjaga, mis motiveerib ühtesid saavutama võite, mis hävitab teised, et neid piinata, mis tõstab esile kolmandad, et neid enesekeskseiks muuta, mis kritiseerib neljandaid, kuni nende kõlbmatuiks muutmiseni..., otsitakse tegevust, "seisundit, positsiooni" -nii oleks õigem öelda-, kus kõige võimukam on see, kes seab referentsi; ja selle baasil organiseeruvad kõik teised olendid...

Selline on igapäevane tegevus, milles igaüks, omal tasandil, end arendab ja tegutseb.

Kahtlusi tuleb hakata üles seadma, kui "progress" baseerub rasketest olukordadest ülesaamisele, mis tekitati varem või mida igapäevaselt tekitatakse.

Ilmselt on selles väga erinevates vormides sõjakliimas võitlus, tema lugematutes vägivalda vormides, kõige hinnatumaks instrumendiks.

Ja kui "vääruslik instrument", vajab see abi vägivalda kui sellise elluviimisel ning pöördub, otsib tuge põhjendustest, selgitustest, interpreteeringutest, valedest...

Kõik näib viitavat -ja sealt ka tänane Palvuslik tähendus-, et need positsioonid, need seisundid, positsioonid... hakkavad muutuma kroonilisteks, tavapärasteks ning ei johtu juhusest ega situatsioonist.

Umbusk, teise nägemine inkvisiitorlikest perspektiividest lähtudes..., on justkui norm; nagu mingi -loomulikult, södalase- kaitsemehhanism. Ja kuna parimaks kaitseks on hea rünnak, siis alati käeulatuses olevad, valmisolekus hoiakud on praegu –”alates praegus”- agressiivsed, sõjakad... või “konfliktiivsed”, kui nii on selgem.

Kompleksuses, mida elu kui kirglik avastamise, õppimise, “kreativiseerumise” protsess taotleb, kujuneb... kompleksne ümber komplitseerituks; komplitseeritu omastavaks, vangistatuks; vangistatu revanšiks.

Me peame seda dimensiooni märkama.

Palvuslik Tähendus tuletab meile meelde positsiooni, millelt elu väljendub: ressursside, variatiivsuste, muutujate, uudsuste..., ettenägematuste, õnnede!... privilegeeritud positsioon... Kuid kõik see koos sõnumiga, teatud keeles, koos Loovast Müsteeriumist pärineva Loova Jõu poolse...hoolega!

Kui pöördume nende “hoitud olemise”, armastatud olemise, katkematult abistatud, toetatud olemise perspektiivide poole... -mitte jälitatud!, mitte süüdi mõistetud!, mitte karistatud olemise!-, kui -tõenäoliselt- see on teadmise, tundmise, tegutsemise teadvuses “värske”, siis lõpetame -vähemalt kohati- komplikatsiooni kompleksuse nimel; lõpetame mõjuvõimu pärast vasturääkivuse; siseneme solidaarsesse koostöösse, selle asemel, et katkematult võimu üle vaielda.

On riskantne teha plaane, visandada meie liiki -ja, lõpptulemusena, peegeldades seda meid ümbritsevas, ehk siis teistes liikides-..., on riskantne stabiliseerida, aktsepteerida nüüd juba umbusklikku versiooni elu kohta; võtta ennast kui vältimatut võitlejat..., ellujääjat, üleelanut; jätta kõrvale afektid, kiindumused..., nähes defekte, ja niiviisi õigustada usalduse kaotusi, rünnakuid või siis taaselustada läbikukkumisi, võttes appi Ajaloo: sellest mis juhtus, mis toimus..., pärit ühest lahenduseta evolutsioonist.

Ning jah: sarnane praegusele, käesolevale..., näiliselt üle saadud iidsed ajad, erineva õhkkonnaga ja -loomulikult- erinev muster, mis on liiga sarnane; seega on ilmselge, et see muudab meid valvsaks visa korduse ees, milleks on kompetentsused, võistluslikkus..., mis teevad kooselu, jagamise, solidaarse meeletult raskeks...

Uf! Ja kuhu jäävad ideaalid?

Uf! Paistab, et raha on nad ära ostnud...

Uf! Näib nagu Looming on meid ära unustanud...

Uf! Näib nagu ta oleks elu juhtimise jätnud meie kanda.

Juhtida elu...!?

Kas oleme, ilmselgelt, Loomingu esindajad, piisava dekooriga, eetika ja elegantsiga, et juhtida elu?

Kas meie vastutus on piisavalt heatahtlik, helde ja läbipaistev, et korrastada elu?

Agressiivsuses, sõjakuses tavatseb vastus olla väga ilmselge: alguses öeldakse, et "ei", kuid küll see saab ükskord selgeks õpitud, küll see kord lahenduse leiab"... sellesama alatise, "peatatud, edasi lükatud", meetodiga..., Ajaloo lühikese lapsuse tähenduses.

Oleks kohane küsida, palvuslikult:

Kas oleme jõudnud siimaani tänu meie enda võimekusele..., ressurssidele..., vahenditele...? Või oleme jõudnud siiani, sest meid on aidatud, meid on toetatud, meile on soodustatud – olgugi et barbarid!-, meid on lubatud...?

Kas võiksime hetkeks ette kujutada, et elavad liigid -kõik nemad omavahel küll tunnevad üksteist- konfabuleeruvad meie vastu? Kas meil oleks mingit võimalust ellu jääda? Või pigem kaoksime mõne minuti jooksul?

Mõtleme hetkeks, et elavad riigid konfabuleeruvad omavahel, neil on kõrini olemast juhitud, manipuleeritud, hävitatud, välja suretatud!... ja otsustavad vastu hakata, üles tõusta meie liigi vastu. Kas meie käsutuses on ressursse?

Pöörake tähelepanu sellele, kui mingid bakterid mässu tõstavad, kuidas me siis värisema hakkame!

Kas meil on ressursse et organiseerida mingi võitlus, lahing mässu alustanud liikide vastu... või tegelikult, reaalselt... ei suudaks me end isegi kaitsta mitte?

See, ilmselgelt, võiks juhtuda. Miks mitte? Iga kord avastame rohkem ja rohkem alliansse erinevate elusorganismide vahel, sünkroonis nendega, mis teoreetiliselt ei ole elavad, nagu mineraalid, mullad... ja sellele kohale iseloomuliku dünaamikaga, kus me Universumis asetseme. Mõned kinnitavad et see on "elus" organism..., sõltumatu parasiitidest, kes tema peal elutsevad.

Ning, jah, on võimalik, et läbi inimliigi lühinägeliku, kõörsilmse teadvuse... vaatleme kohalolu, olemist, tegemist, tundmist... kui mingit võitu, tulu. Ent samuti oleme doteeritud teatud sensitiivsusega, mis viib meid palvetama ja kuulutuse, hoolimise, hoolitsemise sõna kuulama; mis viib meid meie positsiooni nägemiseni ja visioonide tegemiseni.

Mitte kõigil, kindlapeale, ei ole seda võimalust.

Kuid kui see on olemas, siis ollakse... personaalse ja liigi arengu hindamise valmiduses, mitte ainult meie enda liigi referentsi taktikepi all, vaid Loomingu referentside omas, äratundmises, et... ilma teiste liikide abita ei ole me võimalikud.

Miks nad meid saadavad, jälgivad... meie barbaarsustes? Miks neist saavad vaikivad kaasosalised meie pettustes? Mis kummaline suhe on neil Loominguga?

Mitte sellepärast, et neil oleks hirm! Mitte sellepärast, et nad end... alahindaksid. Ei. Pigem võiks öelda, et neil on tähelepanuvääriv pühendumuses ja teenimises olemise truudus! Mis näitab meile uskumatut usu tunnistamist!

"Nad ei mõista meie üle kohut".

Kas oleks -kokkuvõttes- kohane võtta õppust sellest solidaarsest usu ja teenimise hoiakust?

Kas võiks võtta õppust sellest hoiakust, et meie väljendumine... oleks lähedane või sarnane "sellele"...?

Tänu palvuslikule liiklusvahendile võib olend avastada, et tal on olemas meisterlikkus, peenekoelisus, elegantsus, emotsioon ja võimekus, et olla laitmatu.

Ja seda mitte teiste arvelt!..., vaid iga olend iseenesest.

Kas tuleb võtta arvesse, et see tee või komme olla kestvas võitluses, muudab meid võimetuiks... peenekoelisemate teadvuste jaoks?

Jätkates niiviisi, meid juba teavitatakse ühest... langusest.

Kuid ainuüksi see tõik, et teavitus eksisteerib, on märk, et meil on olemas juhtlõng: perfektsiooni, laitmatust, märkimisväärset positsiooni, headust genereeriv... lõng. "Headust"...

Võib-olla kui seda "teavitust" ei eksisteeriks..., siis jääks veel paljugi teha sõjakas, agressiivses, kuid see palvuslik nõue peab meid taas-võimekaks tegema teiste perspektiivide poole, mis olgugi et tunduvad võimatud, on olemas, ootavad nende kasutusele võttu, et neid elataks, et neid tuntaks, tunnetataks.

Ma ... ei loobu, ei ütle lahti... oma Taevasesest päritolust. Ma ei loobu... oma mõjust ja kehvast hoolitsusest.

Iga referentsist, vahendamisest tulenev elevatsioon peab vibreerima emotsioonis; Loovas emotsioonis, mis lubab mul kohal, siin olla. Ja niiviisi, muutuda tundeliseks selles, mida ma pean ellu viima.

***